

9. Lévai, *Zsidósors Magyarországon*, 29. és 31. o.
10. *Uo.*, 29–30. o. Lásd továbbá Juhász Gyula mélyenszántó tanulmányát: „Hungarian Intellectual Life and the »Jewish Problem« During World War II.” In: *The Holocaust in Hungary. Forty Years Later*. Szerk.: Randolph L. Braham. Institute for Holocaust Studies of The City University of New York. New York, 1985. 53–73. o.
11. „A társadalmi és gazdasági egyensúly biztosításáról” szóló törvényjavaslat vitájában elhangzott szocialista beszédek: Peyer Károly, Esztergályos János, Reisinger Ferenc, Malasits Géza, Györki Imre, Kéthly Anna felszólalásai. *Népszava* (Bp., 1938.), *Szocialista füzetek*, 27. sz.
12. *Keresztény egyházfők felsőházi beszédei a zsidókérdésben*. Fisch Henrik szerkesztésében és kiadásában, Bp., 1947, 19–24. o.
13. *Uo.*, 25–40. o.
14. A törvény teljes szövegét lásd „1938. évi XV. tc. a társadalmi és a gazdasági élet egyensúlyának hatályosabb biztosításáról.” In: *1938. évi Országos Törvénytár*, Állami Nyomda, Bp., 1938. május 29., 87–89. o.
15. A törvény nem vonatkozott a zsidó felekezeti sajtóra.
16. A különböző keresztény felekezetek között, de az egyházak és az állam között is vita tárgyát képezte, hogy helyes-e a kikeresztelkedetteket két csoportra osztani, és ha igen, milyen ismérvek szerint.
17. Lásd például: *Zsidótörvény végrehajtása (4350/1938. M.E. sz. rend.)*, Centrum, Bp., 1938, *Jogi Hírlap*, 326. sz.; *Zsidótörvény végrehajtása lapok munkatársaira és egyéb személyzetére vonatkozólag (4960/1938. M.E. sz. rend.)*, Centrum, Bp., 1938, *Jogi Hírlap*, 333. sz. Az első zsidótörvényre nézve lásd Randolph L. Braham: *The Hungarian Jewish Catastrophe. A Selected and Annotated Bibliography*. Institute for Holocaust Studies of the City University of New York, New York, 1984, 54–69. o.
18. Nyugati fogyasztásra szánt apologetikus írás volt például Ottlik Lászlóé „The Hungarian Jewish Law” címmel. *Hungarian Quarterly*, London, 4, 1939, 339–412. o.
19. *Uo.*, 411. o.
20. A Bank of Englandnek címzett, 1938. április 8-án kelt följegyzésében H. Bruce brit pénzügyi szakértő, a Magyar Nemzeti Bank mellett működő népszövetségi tanácsadó azt állította, hogy „komoly zsidók maguk is helyeselték az effajta intézkedéseket.” A budapesti brit külképviselet egyik tagjának, A. Gascoigne-nak írott levelében konkrétan is megemlékezik erről: „Hozzám is eljöttek prominens zsidók, kérve, hogy fejtsem ki Imrédynek, ők mellette volnának egy, a zsidófoglalkoztatást korlátozó törvénynek, ha biztosak lehetnének benne, hogy más törvények ezt nem követnék...” Nathaniel Katzburg: „The Hungarian Jewish Situation During the Late 1930's.” *Annual of Bar-Ilan University Studies in Judaica and the Humanities*, Ramat Gan, Bar-Ilan, 14–15. 76. o.
21. *Uo.*, 73–83. o. Lásd még uő: *Hungary and the Jews, 1920–1943*, Ramat Gan, Bar-Ilan University, 1981. 94–113. o.
22. Imrédy eredeti kormánya még kiegyensúlyozott volt. Kánya Kálmán volt a külügyminiszter, Keresztes-Fischer Ferenc a belügyminiszter, Reményi-Schneller Lajos a pénzügyminiszter, Teleki Pál a vallás- és közoktatásügyi miniszter, Mikecz Ödön kapta az igazságügyi tárcát, Sztranyavszky Sándor a földművelésügyi, és Rátz Jenő került a honvédelmi minisztérium élére. Rátz személye, illetve kinevezése volt a legvitatottabb az összes közül. Imrédy miniszterelnökként egészen 1938. szeptember 22-ig megtartotta a kereskedelmi és közlekedésügyi tárcát is, s csak akkor nevezte ki ennek a minisztériumnak az élére Kunder Antalt, akinek németbarátsága közismert volt.